

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa R. Z. i J. B.
przeciwko P. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 listopada 2017 r.,
na skutek skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 3 listopada 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę

UZASADNIENIE

Skarga pozwanego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 listopada 2015 r., została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego - art. 65 § 2 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego takie ujęcie wymienionego warunku skargi oznacza, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia,

których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku (por. postanowienia z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17, z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 32/05, nie publ., z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, nie publ.). Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje żaden środek prawny i dlatego wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było i nie jest możliwe. Skarżący powinien zatem wykazać, że np. wznowienie postępowania w sprawie zakończonej zaskarżonym orzeczeniem - w świetle przepisów art. 399-416¹ k.p.c. - jest niedopuszczalne ze względu na rodzaj zaskarżonego orzeczenia albo zarzuty przeciwko temu orzeczeniu nie mieszczą się w podstawach skargi o wznowienie postępowania. Tylko w następstwie przeprowadzenia tego rodzaju wyводу prawnego skarżący spełnia obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie tylko nie było i nie jest możliwe.

Skarga strony pozwanej nie spełnia warunku przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., gdyż ogranicza się tylko do lakonicznego stwierdzenia, że „wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, ponadto zaskarżony wyrok nie podlegał zaskarżeniu skargą kasacyjną z uwagi na wysokość wartości przedmiotu sporu”.

Z tego względu skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

jw

r.g.